

Sự khác biệt giữa giá trị nhân nghĩa Cộng sản ở Châu Âu và Châu Á

Tác Giả: Tu&#n Vũ

Thứ Sáu, 30 Tháng 4 Năm 2010 07:51

Trong năm 1989, hai sự kiện rất quan trọng và rất khác nhau đã diễn ra tại hai địa điểm có ảnh hưởng. Tại Đức, bức tường Berlin sụp đổ. Cộng sản, một hệ thống cộng quy&#n, bức sụp đổ ở Đức và phần còn lại của Đông Âu.

Berlin, tháng 11 năm 1989. Nguồn: stanford.edu

Tuy nhiên ở Trung Quốc, một điểm rất khác xa đã xảy ra. Những hy vọng có ảnh hưởng cho một nước Trung Quốc tự do, dân chủ đã tiêu tan khi xe tăng và quân đội tấn công thôn tính vào Thiên An Môn và tàn sát hàng trăm trong số hàng ngàn sinh viên, những người đã biểu tình đòi dân chủ tại Bắc Kinh trong những tháng.

Dân chủ, một nền kinh tế thị trường và việc tự do phát biểu quan điểm chính trị và văn hóa đã chiếm thống trị nghĩa Cộng sản ở Đông Âu và thậm chí cả ở Nga, trong khi, ở Trung Quốc và trong khu vực kiểm soát Cộng sản ở Á Châu, những hệ thống này đã bị đè bẹp bởi các Chính phủ Cộng sản Trung Quốc, Việt Nam, Lào và đặc biệt là, Campuchia và Bắc Triều Tiên.

Chúng ta phải đặt câu hỏi: Tại sao kết quả của phong trào hòa bình và dân chủ lại quá khác nhau giữa Âu Châu và Á Châu?

Thiên An Môn Ngày 3 tháng 6 năm 1989. Ảnh: AP

Có những lý do cho những kết quả khác nhau này và một trong những lý do đầu tiên và quan trọng nhất là loại Cộng sản đặc thù ở khu vực Á Châu hoàn toàn trái ngược với loại Cộng sản ở Châu Âu.

Tại Châu Âu, ngay từ nguyên thủy, chế độ nông xã là một hiện tượng đô thị. Công nhân đô thị, nhất là nông nghiệp làm việc trong các ngành công nghiệp quy mô lớn, được coi như giai cấp vô sản, nông nghiệp tiên phong của cách mạng. Cùng với các đảng Công xã và lãnh tụ của họ, nhiều công nhân trong các nghiệp đoàn chiến tranh và nông khu vực công nghiệp cao như Saxony hoặc lưu vực sông Ruhr đã đổ bộ cho Công xã hoặc ít nhất là Xã hội Chủ nghĩa với sự lãnh đạo của họ. Trên khắp vùng quê, và ở các thị trấn nhỏ hay vùng ngoại ô ở Châu Âu, các công nhân cho các đảng báo thù hay các đảng chính trị trung dung, nông nghiệp không bao giờ bộ cho nông nghiệp Công xã.

Nông dân Nga đã tham gia và ủng hộ Đảng Cách mạng Xã hội không phải là Công xã mà sau đó được gọi là nông nghiệp Bolsheviks trong suốt thời gian của cuộc cách mạng. Công nhân và sau Thế Chiến Thứ Hai, nông nghiệp khu vực nông thôn ở Đông Âu, và được biết là nông nghiệp dân giàu có đã có các chiến lược và phá hoại các nỗ lực lập nông trường tập thể tại Ukraine, Ba Lan, Nam Tư Rumania, Đông Đức và nông nghiệp khác. Đây với Công xã Châu Âu, thành phố là công nhân và phải chinh phục hoặc đánh thủng các vùng nông thôn.

Đến nay thực tế đã có một tác động rất lớn vào nông nghiệp đã xảy ra với các chế độ Công xã trong các thập niên 1980 và 1990 tại Đông Âu, kể cả Nga. Một khi các thành phố đã lật đổ chế độ Công xã và thay thế nó với một chính phủ dân chủ không Công xã và thay thế nền kinh tế hỗn hợp với một khu vực tự nhân bản, chế độ nông xã đã bị tiêu diệt. Sau cùng, các vùng nông thôn luôn chống Công xã!

Ở Á Châu, ngược lại ta thấy một tình hình hoàn toàn trái ngược. Khu vực Á Châu cũng như Cuba, chế độ nông xã lan từ nông thôn vào thành phố. Trung tâm sức mạnh chính của Mao Trạch Đông, trong Thế Chiến II và cuộc nổi dậy tiếp theo sau đó, nằm ở nông thôn, vùng nông nghiệp tập thể thì thưa thớt dân cư ở Tây Bắc Trung Quốc, từ đó Công xã Trung Quốc lan tràn đến Bắc Kinh, Nam Kinh, Quảng Châu và các trung tâm đô thị khác. Một khi Công xã của Mao đã chiếm được các thành phố nổi dậy Dân Đảng hoặc nông nghiệp quốc gia tập thể thì coi như họ đã chinh phục tất cả Trung Quốc. Phong trào Pol Pot Khmer Đỏ là nông thôn và nông dân có khuynh hướng gắn bó với cuộc nổi dậy. Nó nghiêm trọng các công dân của Nam Vang (Phnom Penh) và các trung tâm đô thị khác, giết chết hàng trăm ngàn người không phải hàng triệu người, và buộc nông nghiệp sản xuất đi làm nông dân lao động ở nông thôn.

Sau cùng, phong trào Công xã ở Hồ Chí Minh đã bắt đầu như là một lực lượng chính trong vùng đồi núi phía Bắc và phía Tây của Hà Nội. Công xã đã không kiểm soát được các thành phố như Hà Nội cho đến khi Pháp rút quân tại Điện Biên Phủ. Cũng thế trong miền Nam Việt Nam, các thành phố Huế, Đà Nẵng và Sài Gòn đã kiên trì chống lại Công xã cho đến ngày tàn cuộc bị thôn tính. Họ trở cho Việt Cộng chủ yếu là nông thôn hoặc lãnh đạo các khu vực trong đảng

bên sông Cửu Long.

Theo kết quả của điều kiện này, những cộng đồng đô thị trong các nước Công nhân Á Châu đã không có hiệu quả như ở Châu Âu. Chính phủ Công nhân ở Trung Quốc, Việt Nam và Campuchia luôn luôn có thể dựa vào hệ thống nông thôn. Các vùng nông thôn Á Châu đã giúp cho Công nhân nhận được sự hỗ trợ từ các đồng tác bên châu Âu.

Một yếu tố thứ hai góp phần vào sự biến đổi của cộng đồng Công nhân ở Á Châu là tình hình đối thiêu với những cộng đồng cộng đồng bên ngoài so với tình hình mà Công nhân Đông Âu phải đối diện. Trong suốt những năm 1950, 1960, 1970 và 1980, Đông Âu đã bị tước bỏ công việc tiếp xúc với cộng đồng trình phát sóng cộng đồng ở Radio Free Europe, một hệ thống cộng đồng cộng đồng nhân, Voice Of America, và BBC. Tây Berlin, một vùng đất cộng đồng Công nhân nằm sâu trong lãnh thổ Công nhân, được dùng như một cái loa để phát tán các bài phát biểu cộng đồng Cộng sản của Tổng thống John Kennedy và của Tổng thống Ronald Reagan: “Gorbachev (ich bin ein Berliner) hãy phá vỡ bức tường này đi”. Lời tuyên bố này đã có một tác động rất lớn trên những người sống phía sau Bức Màn Sắt.

Dân số rất lớn ở Đông Âu (Ba Lan, Hung Gia Lợi, Đức, vv) đã đến sống tại Hoa Kỳ vào lúc này. Sự hiện diện và những hệ thống chính trị của họ đã đến đến những hoạt động để biến đổi tại Hoa Kỳ như “Tháng hay Tuần lễ “các Quốc gia bị Lấn Thuộc” (Captive Nations). Quốc gia bị Lấn Thuộc muốn ám chỉ các quốc gia ở Châu Âu đã bị rơi vào tay Công nhân và do đó, nằm dưới ngôi mào hay sự thống trị của Liên Xô. Những sự kiện như thế đã đến đến các cuộc mít tinh và biểu tình chính trị để đến sự chú ý liên lạc của nước Mỹ và Quốc tế vào hoàn cảnh của các nước Đông Âu.

Đến gần là các nước Á Châu nằm dưới sự cai trị của Công nhân đã không có được cùng một loại thông cảm và sự quan tâm này. Cộng đồng người Hoa ở Mỹ là một nhóm nhỏ hơn nhiều so với cộng đồng người Ba Lan, Đức và Hung Gia Lợi. Những cộng đồng người Mỹ thiểu số thiểu số khác, có gốc từ Đông Âu, người ở Việt Nam, Campuchia và Hàn Quốc thậm chí còn nhỏ hơn. Sau hết, người Mỹ gốc Hoa và những người Mỹ cộng đồng đã tập trung sự quan tâm của họ vào Đài Loan và cộng đồng Chính phủ Quốc Dân Đảng ở đó hơn là giải phóng hay là dân chủ hóa Hoa lục.

Cuối cùng, Đông Âu đã là nơi diễn ra cuộc nổi dậy cộng đồng Công nhân đầu tiên, hay cách mạng. Năm 1952, công nhân Đông Đức ở Berlin và các thành phố khác nổi dậy cộng đồng Chính quyền Công nhân Đông Đức, một chính phủ áp bức hơn bất cứ nơi nào khác. Cuộc nổi dậy của họ đã

bộ d

ph

 t

tt

 v

vi

 xe tăng Liên Xô và quân đ

đ

i. Trong năm 1956 và 1957, Hung Gia L

l

 i t

ti

 n hành m

m

 t cu

c

 n

n

 i đ

đ

y không thành công nh

ng

 anh hùng nh

m

 l

l

 t đ

đ

 m

m

 t chính ph

ph

 tàn b

b

 o c

c

 a ch

ch

 nghĩa Stalin, và trong s

nh

 ng đòi h

h

 i khác, h

ph

 pháp hóa các đ

đ

 ng chính tr

tr

 không C

ch

 ng s

ph

 n,

ph

 ng h

ph

 m

m

 t n

n

 kinh t

ph

 h

ph

 n h

ph

 p v

ph

 i m

m

 t khu v

ph

 c t

ph

 nhân và ch

ch

 tr

tr

 ng gi

gi

 Hung Gia L

l

 i trung l

ph

 p trong Chi

ch

 n tranh L

ph

 nh gi

gi

 a Liên Xô và các c

ch

 ng qu

qu

 c ph

ph

 ng Tây. Các cu

c

 n

n

 i đ

đ

y c

c

 a ng

ph

 i Hung Gia L

l

 i đã b

ph

 đ

ph

 p tan, nh

ng

 ch

ch

 sau khi Liên Xô can thi

p

 m

m

 nh, làm nhi

u

 ng

ph

 i thi

t

 m

m

 ng. H

ph

 u qu

qu

 c

c

 a cu

c

 n

n

 i đ

đ

y là có trên 100.000 ng

ph

 i Hung Gia L

l

 i đ

đ

 t n

n

 và h

ph

 đã tr

tr

 thành m

m

 t l

ph

 c l

ph

 ng chính tr

tr

 m

m

 nh ghê g

ph

 m, ho

ph

 t đ

đ

 ng ch

ch

 ng l

ph

 i ch

ch

 nghĩa C

ch

 ng s

ph

 n

ph

 Châu Âu. Cu

c

 i cùng nh

ng

 không kém quan tr

tr

 ng, trong khi cu

c

 cách m

m

 ng Hung Gia L

l

 i đang di

ph

 n ra, C

ch

 ng s

ph

 n Ba Lan đã thi hành m

m

 t lo

ph

 t các c

c

 i cách ch

ch

 ng l

ph

 i đ

đ

 ng l

ph

 i ch

ch

 nghĩa C

ch

 ng s

ph

 n c

ch

 ng r

ph

 n. Trong s

nh

 ng v

ph

 c đáng k

ph

, Chính ph

ph

 Ba Lan đã ch

ch

 m đ

đ

 t v

ph

 c thành l

ph

 p các nông tr

tr

 ng t

ph

 p th

ph

ph

 nông thôn, và cho phép nông dân Ba Lan đ

đ

 c gi

gi

 đ

đ

 t đ

đ

ai c

c

 a h

ph

. Chính ph

ph

 cũng cho phép đ

đ

y giáo lý Công giáo La Mã trong các tr

tr

 ng công, và chính ph

ph

 cũng cho phép l

ph

 p m

m

 t đ

đ

 i h

ph

 c t

ph

 nhân duy nh

t

 trên th

ph

 gi

gi

 i trong m

m

 t qu

qu

 c gia C

ch

 ng s

ph

 n, Đ

đ

 i h

ph

 c Công giáo Lublin.

ph

 Á Châu đã h

ph

 u nh

ng

 hoàn toàn không có m

m

 t cu

c

 n

n

 i lo

ph

 n ch

ch

 ng l

ph

 i ch

ch

 đ

đ

 C

ch

 ng s

ph

 n trên quy m

m

 o c

c

 a nh

ng

 gì đã x

ph

 y ra

ph

 Đông Âu. Các cu

c

 n

n

 i đ

đ

y c

c

 a Tây T

ph

 ng vào cu

c

 i nh

ng

 năm 1950 là đ

đ

 ch

ch

 ng Trung Qu

qu

 c h

ph

 n là ch

ch

 ng C

ch

 ng s

ph

 n. Ngoài ra, có m

m

 t s

ph

ph

 kháng c

c

 u cu

c

 i cùng ch

ch

 ng l

ph

 i ch

ch

 đ

đ

 C

ch

 ng s

ph

 n

ph

 Tây Nam Trung Qu

qu

 c, đ

đ

 c theo biên gi

gi

 i Mi

ph

 n Đ

đ

 n và t

ph

 i Vi

ph

 t Nam sau khi Sài Gòn th

ph

 t th

ph

, nh

ng

 không ph

ph

 i là nh

ng

 cu

c

 n

n

 i lo

ph

 n m

m

 i nh

ng

 cu

c

 n

n

 i đ

đ

y c

c

 a ng

ph

 i Hung Gia L

l

 i năm 1956. Sau h

ph

 t, ng

ph

 i dân s

ph

 ng trong các n

ph

 c C

ch

 ng s

ph

 n k

ph

 m soát nh

ng

 Trung Qu

qu

 c, Vi

ph

 t Nam và B

ph

 c Tri

ph

 u Tiên, b

ph

 cô l

ph

 p nhi

u

 h

ph

 n ho

ph

 c b

ph

 c t

ph

 liên l

ph

 c v

ph

 i th

ph

 gi

gi

 i phi c

ch

 ng s

ph

 n. Hi

ph

 n không có m

m

 t Tây Berlin

ph

 Á Châu C

ch

 ng s

ph

 n.

M

m

 t y

ph

 u t

ph

 khác nh

nh

 m

m

 nh s

ph

 khác bi

ph

 t gi

gi

 a Á Châu và Âu Châu là y

ph

 u t

ph

 lãnh đ

đ

 o. Ngo

ph

 i tr

tr

ph

 Nga đ

đ

 i th

ph

 i Stalin, Nam T

ph

 đ

đ

 i Tito, Rumania đ

đ

 i Ceaușescu và Enhver Hoxha

ph

 Albania, t

ph

 t c

c

 các nhà lãnh đ

đ

 o C

ch

 ng s

ph

 n Đông Âu đ

đ

 u là các lãnh t

ph

 vô danh, các sĩ quan quân đ

đ

 i không có gì h

ph

 p đ

đ

 n ho

ph

 c nh

ng

 cán b

ph

 C

ch

 ng s

ph

 n không có s

ph

 c lỗi cu

c

 n. Nh

ng

 lãnh t

ph

 này b

ph

 dân chúng mà h

ph

 cai tr

tr

 coi nh

ng

 bù nhìn c

c

 a Liên Xô. M

m

 t khác, hai nhà lãnh đ

đ

 o n

ph

 i t

ph

 ng và có s

ph

 c lỗi cu

c

 n nh

t

 trong n

ph

 c C

ch

 ng s

ph

 n Ba Lan là Lech Walesa, lãnh đ

đ

 o Công đoàn Đoàn k

ph

 t, m

m

 t phong trào lao đ

đ

 ng ch

ch

 ng C

ch

 ng s

ph

 n, và giáo hoàng John Paul II.

Các nhà lãnh đ

đ

 o C

ch

 ng s

ph

 n l

ph

 n và có s

ph

 c lỗi cu

c

 n

ph

 Đông Âu là Tito t

ph

 i Nam T

ph

, Ceaușescu

ph

 Rumania và Albania c

c

 a Enhver Hoxha là nh

ng

 lãnh t

ph

 đã ch

ch

 ng Xô vi

ph

 t và th

ph

 ng xuyên ch

ch

 trích hi

ph

 p

ph

 c Warsaw. Tito đã ch

ch

 p nh

ng

 m

m

 t khu v

ph

 c t

ph

 nhân l

ph

 n trong n

n

 kinh t

ph

 Nam T

ph

, và ông đã t

ph

 ch

ch

 i tham gia hi

ph

 p

ph

 c Warsaw, thay vào đó, thích đi theo m

m

 t chính sách trung l

ph

 p. Ceaușescu th

ph

 ng l

ph

 ng v

ph

 i c

c

 Trung Qu

qu

 c và Hoa K

ph

, thách th

ph

 c l

ph

 i Liên Xô, và quan tr

tr

 ng nh

t

, ông t

ph

 p t

ph

 c công nh

ng

 n Do Thái sau cu

c

 chi

ch

 n tranh sáu ngày năm 1967 khi t

ph

 t c

c

 các n

ph

 c C

ch

 ng s

ph

 n Đông Âu khác đã ch

ch

 m đ

đ

 t quan h

ph

 v

ph

 i Do Thái và k

ph

 ch li

ph

 t thân kh

ph

 i Á

Rp. Cuối cùng, Hoxha đã mạnh mẽ lên án cả Liên Xô và Trung Quốc. Albania rút ra khỏi hiệp ước Warsaw vào đầu thập niên 1960.

Cuối cùng, có thể cho rằng, với người là cả Lenin, lãnh đạo có uy tín và thực sự mạnh mẽ cả Liên Xô là Joseph Stalin, người nhiên, không phải là người Á. Stalin đến từ nước Cộng hòa Georgia thuộc Á Châu và vì thế vì thế này, ông đã cai trị nước Nga giữa những mặt nhà lãnh đạo Cộng sản Á Châu hơn là mặt người Á Châu. Chính có nhà lãnh đạo Liên Xô nào sau Stalin có có sự lỗi lầm của người siêu nhiên cả ông ta. Nikita Khrushchev, người kế tiếp Stalin, giữa những mặt chú ý, và các chính sách đối nội và đối ngoại của ông ta đã thất bại thảm thu. Leonid Brezhnev, người sau Khrushchev, là mặt hành chính viên không ai biết mặt, đã vướng vào Liên Xô vào mặt của chiến tranh vô nghĩa Afghanistan. Những người kế vị Brezhnev thậm chí còn kém thành công hơn nữa, trong đó có Mikhail Gorbachev, người đã bắt đầu cải cách trị sự sụp đổ, “cải cách” cả Liên Xô.

Cũng như Liên Xô bắt đầu tan rã, chính nghĩa Cộng sản sụp đổ tại Nam Tư sau cái chết của Tito, ở Rumania sau khi hành quyết Ceaușescu, và tại Albania sau cái chết của Hoxha.

Cuối cùng, các nhà lãnh đạo Cộng sản Á Châu đã bị phá báng và bị khinh bỉ sau cái chết của họ và như họ đang cả họ tan biến. Điều này đã đúng ngay cả cho Stalin.

Các nhà lãnh đạo Cộng sản Á Châu đã tỏ ra mặt sự tàn phá rõ ràng so với các đối tác Á Châu cả họ. Điều này cũng áp dụng vào trường hợp Fidel Castro và Che Guevara. Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh, Pol Pot, Kim Nhật Thành (Kim Il Sung) và Kim Chính Nhật (Kim Jong Il) đã được tôn thờ như Chúa hoặc Hoàng đế bởi những người theo Cộng sản cả họ. Thậm chí ngày nay, ở Trung Quốc, mặt dù nhiều chính sách của Mao đã thay đổi, Mao đã không bị tôn công. Ở Trung Quốc đã tuy nhiên không có vấn đề bài Mao như bài Stalin ở Liên Xô. Những người là Mao đã và đang là mặt hoàng đế duy quyền là chính khác gì Tôn Thu Hoàng hay vua Càn Long vậy. Như họ đang cả ông còn dài dài sau khi ông chết. Kim Nhật Thành là quốc trưởng chính thức của nhà nước Bắc Triều Tiên, dù ông ta đã chết hai thập kỷ trước đây. Đối với những người ngoài phải xuất trình Giấy chứng nhận của họ cho với lãnh thổ vĩ đại này, không phải cho với quốc trưởng đương nhiệm của nhà nước là Kim Chính Nhật, “Vị lãnh thổ kính yêu”.

Nếu sau đó có Hồ Chí Minh, mặt với hoàng đế khác, người có quyền lực kéo dài tới cuối chết. Điều khác biệt giữa sự kính sợ và tôn thờ dành cho các nhà lãnh đạo Cộng sản Á Châu trái ngược với đối tác Á Châu ít được tôn thờ hơn phải có thể giải thích tại sao Cộng sản không thành công ở Châu Âu, như họ vướng vào tiếp tục ở Á Châu.

Cũng cần thiết phải nói về hai ngôn ngữ của Nga, Trung Quốc và Nga, và để thảo luận về tác động khác nhau của hai ngôn ngữ này đến các ngôn ngữ láng giềng của Nga.

Vị trí của ngôn ngữ Nga nằm ở phía Đông của Châu Âu. Trong quá khứ, xét về phạm vi di chuyển, ngôn ngữ này đã từng bao phủ các ngôn ngữ láng giềng tại Âu Châu xem thêm và kinh nghiệm. Ba Lan xâm lược Nga trong những năm 1600 và chiếm đóng Moscow. Quân đội của Pháp của Napoleon cũng đã xâm chiếm Nga trong thời gian đầu thế kỷ 18. Cuối cùng, Đức đã xâm chiếm và tàn phá ngôn ngữ Nga hai lần trong cuộc Thế Chiến Thứ Nhất và Thế Chiến Thứ Hai.

Nga đã có một nền văn hóa rất hiện đại ở Châu Âu. Bởi vì cái Cyrillic của Nga không được sử dụng bởi bất kỳ quốc gia Âu Châu nào trước đây là Nga, ngoài ra còn có một kho tàng cách tôn giáo của Nga và các ngôn ngữ Đông Âu. Các ngôn ngữ vùng Baltic, Ba Lan, Tiệp Khắc, Hung Gia Lợi, Croatia, Slovenia và Đông Đức học theo Công giáo hoặc theo phái Luther hoặc theo đạo Công giáo La Mã, và họ sử dụng ngôn ngữ của Latin. Ngược lại Nga theo Chính Thống giáo phía Đông, một hình thức của Kitô giáo. Các ngôn ngữ của Nga theo Chính Thống giáo Đông Phương có nền giáo hội Chính Thống giáo riêng, khác nhau về mặt sự đi kèm với Giáo hội Chính thống Nga.

Ngôn ngữ tiếng Nga học các biến thể của nó chỉ được nói ở Nga, Ukraine và Belarus. Tiếng Đức, Lithuania, Estonia, Latvia, Hung Gia Lợi, và Rumani hoàn toàn khác tiếng Nga, và thậm chí cả trong trường hợp của ngôn ngữ Slav khác như Ba Lan, tiếng Serbi-Croatia hoặc Czech, có sự khác biệt đáng kể giữa họ và Nga.

Ngày nay của Nga, ý thức, cảm thức, thái độ đối với cuộc sống rất khác với các ngôn ngữ của Đông Âu, ngoài ra còn có thể có ngoại lệ là Ukraine và Belarus. Ngay cả huyền thoại ngôn ngữ của Nga và văn hóa dân gian cũng khác với các ngôn ngữ Đông Âu khác.

Cuối cùng, hiện nay một nửa đất đai của Nga thuộc Á Châu (Siberia). Nga đã trở nên Á và ít Âu hơn sau khi Ukraine và Belarus đã trở thành độc lập. Dân số của Nga cũng đang giảm. Chỉ có 140 triệu người sống trong những gì bây giờ là Nga. Âu Châu đã coi Nga là một lãnh thổ biên cương hoang dã, không văn minh, một nửa Á Châu, đã mất. Tất cả các điều này có thể không đúng, nhưng ngay cả ta tin rằng những người ở Châu Âu, đặc biệt là những người sống ở Đông Âu nghĩ như vậy (Ba Lan, Hung Gia Lợi, Lithuania, v.v.)

Mối quan hệ giữa Trung Quốc với các nước láng giềng Trung Quốc và không Trung Quốc hoàn toàn khác với Nga. Các nước láng giềng có thể bị coi là bạn hoặc thù địch, nhưng Trung Quốc không bao giờ bị coi là bạn, thì vẫn minh bạch văn hóa. Không giống như Nga, các nước lân cận với Trung Quốc và cũng với Trung Quốc.

Nhân văn minh Nga hiện có khoảng 1.500 năm tuổi. Nhân văn minh Trung Quốc (lâu đời nhất trên trái đất) thì ít nhất đã 5.000 năm tuổi. Trung Quốc là nước lớn thứ ba trên thế giới, và dân số của nước này là một tỷ năm trăm triệu, lớn hơn so với bất kỳ nước nào khác. Trung Quốc là một nước rất to lớn, hoàn toàn thuộc về Đông Á. So với Trung Quốc về địa lý, Hàn Quốc, Nhật Bản, Đài Loan, Việt Nam và Lào là những mảnh đất nhỏ hơn, so với ảnh hưởng lớn Trung Quốc. Cùng với Hoa Kỳ, Indonesia, Malaysia, Nepal, Ấn Độ và Á Châu khác thì Trung Quốc là hàng đầu của Chủ nghĩa Mao. Ngược lại, người Nga thì ưu ái sự riêng biệt của các nước ngoài nước Nga, thì Trung Quốc đa số chấp nhận Trung Quốc. Rất khó để tìm thấy Trung Quốc ở Lào, Việt Nam hoặc Bắc Triều Tiên khi Trung Quốc vẫn còn là Trung Quốc.

Một yếu tố cuối cùng, phải được xem xét khi nói về các nền văn minh khác nhau đã được thực hiện bởi Trung Quốc và Châu Âu so với Trung Quốc và Á Châu, đó là việc chấp nhận chủ nghĩa đế quốc. Tại Cuba, Trung Quốc, Lào, Trung Quốc đã có thể là những người bạn thân thiện với đế quốc Pháp, Anh, Nhật hay Mỹ. Họ có thể đóng vai trò là yêu cầu để tranh đấu đánh đuổi ra khỏi nước nhà của những người ngoài đã bị dân chúng chán ghét. Tại Châu Âu, một lần nữa, sự thật là người Mỹ. Trung Quốc và Châu Âu đã chấp nhận người Mỹ và gia đình, và chấp nhận đế quốc. Nhưng Châu Âu là cái nôi của chủ nghĩa đế quốc. Chấp nhận chủ nghĩa đế quốc ở Anh, Pháp hoặc Hà Lan bị coi là không yêu nước và phá hoại. Trung Quốc ở Á Châu hát bài "Quốc ca" và chấp nhận tranh đấu giành quyền toàn bộ với chủ nghĩa đế quốc và người Anh, Pháp, Hà Lan và các Đế quốc khác. Điều này đặt Trung Quốc và Châu Âu vào cuộc xung đột trực tiếp với các dân tộc Anh, Pháp hoặc Đức.

Đặc biệt hơn, có thể nói rằng mặc dù có thể một mặt khoanh tay giữa lâu hơn ở Á Châu hơn là ở Châu Âu, chủ nghĩa Trung Quốc và Á Châu vẫn có thể bị lật đổ hoặc thay thế. Ví dụ, các tranh chấp về quần đảo Hoàng Sa (Paracel islands) và Trường Sa (Spratly islands) đã đặt người Việt Nam và Trung Quốc vào một cuộc xung đột trực tiếp với nhau.

Khi đô thị hóa phát triển tại Việt Nam và các nước Á Châu khác, và con số nông dân giảm đi, những nền văn hóa chủ nghĩa Trung Quốc và Á Châu sẽ suy giảm. Ngoài ra, việc đô thị hóa sẽ làm cho người ta phụ thuộc lớn hơn vào công nghệ và kinh tế toàn cầu. Điều này sẽ tăng cường thêm mối liên hệ với thế giới không Trung Quốc và tiếp tục làm suy yếu chủ nghĩa Trung Quốc. Với một mức độ giáo dục cao hơn, sự ủng hộ trí thức chấp nhận Trung Quốc sẽ tăng lên.

Sự khác biệt giữa giáo nghĩa Công giáo và Kitô giáo

Tên: Trần Văn Vũ

Tháng: 30 Tháng 4 Năm: 2010 07:51

Cùng với sự phát triển và mối quan tâm đến tôn giáo lên cao hơn, không phải các nước Công giáo và Kitô giáo sẽ tiếp tục làm suy yếu quy định của các giáo hội Công giáo. Tuy nhiên, những yêu cầu này công khai với một khu vực tiếp nhận mới nhất hiện nay trong nền kinh tế xã hội đang dần mở ra một Á Châu dân chủ, không Công giáo.

Các chú ý của người viết: Quý Ông Phạm Sơn Minh ở San Jose, CA, Ông Nguyễn Long Giáp ở Úc, và Ông Trần Ngọc Dũng ở Anaheim, CA, đã đóng góp rất nhiều vào việc soạn thảo bản dự thảo này. Tuy nhiên, những thiếu sót, hay sai lầm là trách nhiệm của người viết dự thảo. Rất cảm ơn.